♦ bloc-notes ♦

CULISELE

«CULISELE» au înregistrat în cariera lor, numeroase succese. Precizarea acestora este inutilă. Le cunoaște toată lumea.

Ziua de eri însă, ne-a adus o nouă confirmare a succesului de popularitate pe care îl repurtează «Culisele». Dorind să figureze — «cel puțin o dată» — în rubrica aceasta unul din numeroșii noștri admiratori ne-a trimis (cu rugămintea de a i le publica) două «culise».

Il satisfacem cu plăcere. Dece nu? Acceptăm oricând, colaborări. Succesul însă, nu îl putem asigura. Dreptul acesta este al cititorilor cari vor hotărî singuri valoarea «culiselor» cu cari își face astăzi debutul d. Costel Pykomar, colaboratorul nostru ocazional.

*

Concursurile atletice dela Predeal s'au amânat. Oficialii și atleții s'au îndreptat spre vetrele lor, pentru a reveni pe ziua de 15 August.

In trenul de București, atleții Stadiului Român, sunt în vervă. Numai Dinu Cristea stă la fereastră vagonului și privește peisagiile, îngândurat.

Intr'o gară, trenul oprește pentru două minute. Dinu ar vrea să cumpere ceva de mâncare, dar îi e frică să nu piardă trenul, cum a făcut Andrei Bărbulescu la Ploești, când venea cu Venus dela Budapesta.

Deaceia cheamă un băețaș care se plimba fluerând pe peron și dându-i 3 lei, îl roagă să-i cumpere trei cornuri, promițându-i unul din ele, drept bacșiș.

Piciul ia banii și intră la bufet. Timpul trece și trenul e gata să pornească, spre necazul lui Cristea și hazul celorlalți coechipieri.

In ultimele secunde însă puștiul vine calm — mușcând cu poftă dintr'un corn cu sare — și dându-i 2 lei lui Dinu, îi spune:

— Nu mai avea la bufet, decât un corn pentru mine. Poftim restul.

*

«Turul ciclist al României» nu se mai face, spre regretul lui Moș Cantili, care se vede astfel lipsit de prilejul de a poza în mare vedetă hollywoodiană.

E păcat că s'a renunțat la această mare probă internațională, acum când ciclismul a «prins» în marea massă a sportivilor.

La ultima manifestare ciclistă — campionatul național de fond — un public numeros a așteptat concurenții să-i vadă pe tot parcursul, făcându-le numeroase manifestații de simpatie.

Pe șoseaua București — Ploești concurenții au mers în grup, într'un tempo drăcesc. Toate automobilele au oprit pe marginea șoselii pentru a nu bara drumul.

Intr'una din mașini, Beffa, simpaticul venusist, propune unui prieten care ședea la volan:

— Hai să-i numărăm.

Cicliștii trec în grup, ca o vijelie.

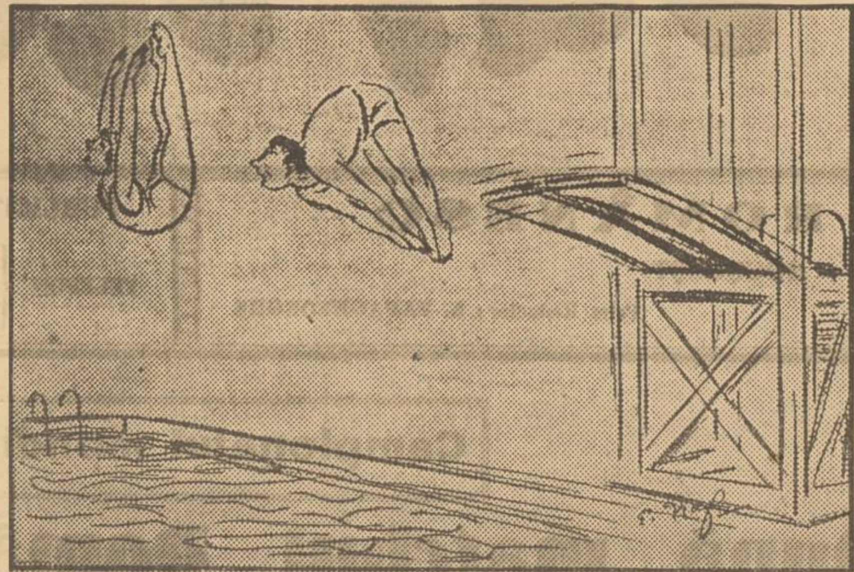
— Treizeci și opt! anunță Beffa, cu un aer triumfător.

Prietenul, rămâne uluit.

— Cum ai putut să-i numeri așa de repede?

— Foarte simplu. Am numărat roțile și le-am împărțit la doui...

Lecția de sărituri...

— Nu așa domnișoară. Figura se execută invers...
(După New-Yorker U. S. A.)

O rușine a arbitrajului

Reluarea activității footbalistice în diversele centre ale țării după vacanță, nu a avut darul să amuțească patimile ce stăpânesc pe toți suporterii și conducătorii cluburilor din orașele provinciale.

Problema arbitrajului este însă din nou cea care a început să se pună în toată amploarea ei.

Cazul arbitrajului dela Oradea, unde cu ocazia jocului Ripensia CAO s'a produs un scandal enorm, a venit să pună pe toți cei ce se preocupă de bunul mers al soccerului în grea cumpănă.

Felul cum se deleagă arbitrii la jocurile amicale, în special, de către districtele de arbitrii constitue deadreptul o sfidare a bunului simț.

Am avut ocazia să asist Duminecă la matchul Sportul Studențesc — Victoria care s'a jucat la Constanța.

Comisiunea locală de arbitri a delegat la acest joc conducător pe un oarecare domn Bratu, care prin modul cum a înțeles să conducă partida a constituit cea mai crasă sfidare a noțiunii de sport.

Spectatorul obiectiv, care a asistat la acest joc a rămas pur și simplu înmărmurit de modul cum a condus acest nechemat în sport.

O rea credință certă cu complicitatea arbitrului, de margine, a adus la degenerarea unui joc, care tot timpul ar fi decurs într'o notă de cavalerism demnă de două grupări ce știu să joace fair.

Dar a trebuit să intervină arbitrajul acestui nechemat pentru ca să enerveze pe jucători și să întărâte spiritele în public.

Constănțeanul Bratu, crezând că va face un serviciu Victoriei, asigurându-i un succes prin orice mijloace, a început să arbitreze de o manieră care a găsit cele mai vii proteste în chiar rândurile spectatorilor constănțeni.

Voi reda în rândurile ce urmează o scurtă relatare a faptelor așa cum s'au petrecut la Constanța.

După ce Sportul Studențesc a luat conducerea prin punctul marcat de Marinescu, penibila arătare a domnului Bratu a început să-și dea arama pe față.

Victoria reușește să egaleze, iar deacum până la sfârșitul jocului arbitrul este cel mai eficace jucător al Victoriei.

După ce Pascalide nu reușește să transforme un penalty involuntar, arbitrul de tristă aducere aminte acordă un punct marcat din poziție clară de off-side. In atmosfera încărcată jocul reîncepe după pauză. Duce, pivotul echipei universitare, care reprezenta cel mai greu obstacol pentru constănțeni este eliminat din joc.

Spiritele sunt din ce în ce mai încordate arbitrul continuă seria deciziilor ilegale. La o eșire de balon în «out» arbitrul acordă spre surprinderea generală lovitura de colț. Portarul Constantinescu este atacat nereglementar, fiind ținut, iar balonul intră în plasă pentru a treia oară.

In fine, pentru ca să asigure un avantaj sigur gazdelor, arbitrul acordă al patrulea punct marcat din poziție vizibilă de off-side.

Această decizie vădit necinstită determină vii proteste din partea jucătorilor Sportului Studențesc. Cu mare greutate după o întrerupere de câteva minute jocul este reluat.

Dar aci intervine cea mai mare greșeală regulamentară, care dovedește din plin reaua credință a arbitrului. Jucătorul Duce, care fusese eliminat din joc este reprimit.

Iată cum un arbitru cu pretenții de promovare în cadrele arbitrilor cu vază, nu cunoaște nici cele mai elementare articole ale regulamentului.

Dar în definitiv, dacă Victoria avea trei puncte avantaj, reîntroducerea lui Duce constituia un act de clemență pentru universitarii

Ce puteți spune despre un asemenea arbitru cu puteri discreționare în materie de modificări de regulamente?

Credem că CCA-ul ar trebui să urmărească mai îndeaproape activitatea tuturor acestor comisiuni districtuale de arbitrii, care își fac de cap, mai ales, în situațiile matchurilor amicale. După gentilețea arbitrului cu reprimirea lui Duce, pe teren nu mai există de cât o echipă.

Sportul Studențesc desfășoară un joc superior încât Victoria se resemnează apărându-se cu disperare.

Gică Popescu reușește să marcheze al doilea goal pentru studenți. Până la sfârșit d. Bratu mai dă dovada incapacității sale cu un fantesism revoltător. Cazul arbitrului Bratu din Constanța trebue să constitue o lecție pentru viitor.

Comisiunile districtuale de arbitri să nu mai aibe dreptul să delege la jocuri importante pe orice incapabil.

Obligativitatea delegării arbitrilor de gradul cel mai înalt. iată imperativul timpului nostru, care nu poate pretinde un spor în mișcarea footballistică cu specimene de talia d-lui Bratu.

ȘT. SOCACIU

Costică sau Costas?

Dacă ar ști jucătorii cât de mult rău cășunează ei cluburilor respective, atunci când uită să se reîntoarcă din concedii, desigur că îmbrățișarea de revedere între conducători și jucători, ar avea loc cu câteva zile înainte de data fixată.

Vacanța jucătorilor — mai cu seamă a acelor jucători cari pleacă peste hotare — are însă efecte ciudate asupra memoriei acestor vilegiaturiști, cari uită să se mai reîntoarcă de unde au plecat.

Un caz de astfel de amnezie, îl prezintă Humi — fostul, poate, și viitorul — centru atacant al Venusului.

Intr'o bună zi Humi a plecat în concediu. Formalitățile de rigoare au fost îndeplinite fără mare dificultate.

Patria, dragostea de țară, părinții scumpi și dragi, etc., etc., au fost motive destul de puternice ca să înduioșeze pe cei în drept și ca astfel Humi să se numere printre pasagerii unui vas care pleca spre Grecia.

Obișnuit cu călătoria pe mare, Humi a ajuns la Atena fără ca să cunoască pe drum neplăcerile «mal de mère»-ului.

Nu știm dacă în cursul șederii sale în Grecia, Humi a trimis tradiționalele «vederi» de prin partea locului. Dealtfel lucrul acesta nu prea ne interesează în momentul acesta. Sunt alte chestiuni mai arzătoare la ordinea zilei.

De două săptămâni — poate chiar mai mult — întreaga presă bucureșteană, și odată cu ea și opinia sportivă, sunt alarmate de veștile cari vin dinspre Pireu: «Humi nu mai pleacă în România», «Humi va rămâne în Grecia», etc., etc.

Cum, Humi, care s'a bucurat de ospitalitatea d-lui Eladescu, să dispară în modul acesta? Imposibil de crezut.

După câteva zile, din Elada au venit cablograme liniștitoare. Humi va reveni în țară, căci el «nu înțelege să plece ca un laș etc., etc.».

Nici nu s'a publicat bine vestea aceasta, și hop, altă telegramă. Iar nu mai vine Humi.

Și așa a continuat povestea: o zi venia, o zi rămânea.

Or acum, când concediul s'a terminat, problema aceasta reclama o rezolvare promptă.

Acum câteva zile, a venit o știre, care datorită amănuntelor precise cari o însoțeau părea că va lămuri definitiv chestia venirii lui Humi. Mai bine zis a rămânerii lui, căci era vorba de astădată de amestecul tatălui lui Humi. Și anume, d. Humi senior nu mai poate să se despartă de iubitul său fiu, decât... în schimbul unei sume de 100.000 de lei.

Humi personal, însă, — sincer sau nu, n'o putem ști — nu a vrut să lase România să se piardă cu firea, și a trimes un mesagiu napoleonian, în care «salută publicul românesc».

Cu tot mesagiul acesta însă, Humi nu se vede deloc la orizont.

Psihologicește, dezerțiunea lui nu-și poate găsi explicație.

Oricum, nu-i lipsit de interes faptul că Humi nu se teme de consecințele acestei evadări dintr'o federație în alta. Probabil însă că el și-a făcut altă socoteală, parafrazând un vechiu dicton românesc, în felul următor: «Jucătorul ce se... pleacă, sabia nu-l taie».

In ceasul al douăsprezecelea, ni se mai dă o speranță: Humi mai poate veni cu avionul.

Dar va veni?

Depinde de el. Căci e o chestie de gust în materie de fonatică. Și anume, ce-i place lui Humi, Costică sau Costas?

A. Nol

AUTOMOBILISM

Cu patru zile înainte de „Marele Premiu al orașului Brașov“

Cele trei probe se vor bucura de o neobișnuită emulație.

Timp de câteva zile am avut impresia — dece, nici noi nu am putea preciza — că Marele Premiu al orașului Brașov», competițiune automobilistă și motociclistă de viteză pe circuit, este amenințat cu amânarea.

Luni seara această bănuială a fost cu totul înlăturată iar aseară, organizatorii ne-au anunțat din nou că alergarea se va ține irevocabil, la data fixată, urmând ca mâine dimineață, în zorii zilei, la ora 5 precis să înceapă primul antrenament în vederea importantei curse.

ANTRENAMENTUL

Concurenții se vor putea antrena circuitul fiind păzit, în zilele de 12, 13 și 14 August între orele 5 și 7.

Antrenamentul în una din aceste zile este obligatoriu pentru toți concurenții.

Echipamentul și condițiunile de mers în timpul antrenamentului vor fi aceleași ca în cursă.

Dacă în timpul antrenamentului, un vehicul se dovedește a nu fi destul de rapid sau a nu prezenta destule garanții pentru securitatea celorlalți concurenți sau a publicului, Comisia sportivă are dreptul de a-i refuza continuarea antrenamentului și plecarea în cursă.

Concurenții

Cele trei probe ale «Marelui Premiu» vor reuni la start câțiva automobiliști străini de bună valoare, precum și elita alergătorilor români.

Lotul complet nu se cunoaște încă, întrucât se mai primesc înscrieri până astăseară.

Totuși, noi credem că lista concurenților nu poate avea decât următoarea înfățișare:

CATEGORIA SPORT

Nicolas Festetitsch (Ungaria). Alfa Romeo.
Ing. Jean Calcianu, Hotchkiss.
Petre Cristea, Ford.
Luca Niculescu, BMW.
Heinrich Rosenauer, BMW.
Barbu Neamțu, BMW.
Mihail Sontag, Bugatti.
Col. Al. Berlescu, Ford.
Jean Bohory, Ford.
Șerban Grigorescu, BMW.
Petre Crasp, Alfa Romeo.

CATEGORIA CURSE

Ernest Festetisch (Ungaria), Maserati.
Ladislau Hartmann (Ungaria«, Maserati.
Hans Ruesch, (Elveția), Alfa Romeo.
Ing. Jean Calcianu, Dusenberg.
George Ghica, Maserati.
Petre Crasp, Bugatti.
Mihail Sontag, Bugatti.
Luca Niculescu, BMW.
Jean Bohory, Ford.
Petre Cristea, Ford.
Heinrich Rosenauer, BMW.
Col. Al. Berlescu, Ford.
Barbu Neamțu, BMW.

MOTOCICLETE

B. B. Assan, IRA.
Nicolae Nicolici, BMW.
Constantin Voluntaru, Scott.
Iosif Roman, Rudge.
Ștefan Popp, DKW.
Andrei Zilahy, Rudge.
Ion Popa, Norton.
N. Ionescu-Cristea, Norton.
Marin Mareș, NSU.
Lazăr Georgescu, NSU.
Teo Kunz, Ariel.
Erich Lautmann, Rudge.
Emil Pavel, BMW.
Gregor Himelfarb, Ariel.
Ion Craioveanu, Rudge.
Gheorghe Mecheșeanu, BSA.
Paul Vasilescu, AJS.

PREMIILE

«Marele Premiu al orașului Brașov» este dotat cu următoarele premii în bani:

Automobile curse:
Premiul I-iu, lei 45.000.
Premiul II-lea lei 30.000.
Premiul III-lea lei 15.000.

Automobile sport:
Premiul I-iu, lei 30.000.
Premiul II-lea 20.000 lei.
Premiul III-lea lei 10.000.
Premiul IV-lea lei 4.000.

Motociclete:
Premiul I-iu lei 10.000.
Premiul II-lea lei 7000.
Premiul III-lea lei 4000.
Premiul V-lea lei 2000.

Motociclete categoria sub 350 cmc.:
Premiul I-iu lei 3000 necumulabil.
Premiul II-lea lei 1000 necumulabil.

Premiul V nu se va atribui decât dacă cel puțin concurenții vor termina cursa.

In afară de premiile în bani se vor mai oferi și următoarele cupe:

Cupa challenge a orașului Brașov.

O cupă definitivă primului în categoria curse.

O cupă definitivă primului în categoria sport capacitatea până la 2000 cmc.

O cupă definitivă primului în categoria sport, capacitaea până la 2000 cmc.

O cupă definitivă primului la motociclete.

Eventual, 2 premii în bani primilor doi concurenți din această clasă.

Pe lângă aceste premii, se vor ma atribui la ambele categorii de automobile câte o cupă de randament a cărei formulă și regulament se vor publica ulterior.

Fiecare alergător care va termina cursa va primi diploma Moto Clubului Român (Brașov).

Noui înscrieri în „Cupa Carpaților“

Se părea la un moment dat, că întrecerea automobilistă de rezistență pentru „Cupa Carpaților" nu se va bucura de o prea mare emulație, din cauza lipsei de concurenți.

Dar, din fericire, și de rândul acesta s'a putut constata că, automobiliștii noștri nu se grăbesc sa se înscrie și fac acest lucru în ultimul moment.

Astfel, în cea din urmă zi a înscrierilor cu taxă simplă, s'au înscris opt concurenți și eri s'au mai primit trei adeziuni. Și probabil ca înscrierile nu se vor reduce la 11 întrucât știm câțiva automobiliști, printre cari sportivul de rasă care este A. G. G. de Chastelaine, cari nu vor întârzia să se înscrie.

Până în prezent lista are următoarea înfățișare:

Dinu Frumușeanu, Adler.
Ladislau Fabini, D. Y. W.
Constantin Pavli, Fiat.
Puiu Săvescu, Buick.
Alexandru Ioanidi, Lancia.
Emanoil Manicatide, Fiat.
Rafael Weimberg, Nash.
Ing. Al. Costa Foru, De Soto.
Petre Cristea, Ford.
Col. Al. Berlescu, Ford
M. Sirlincan, Ford.

Inscrierile cu taxă dublă se primesc până Duminică 15 August, ora 20.

RUGBY

Reorganizarea clubului P.T.T.

In urma frământărilor ce au avut loc în conducerea clubului P. T. T., gruparea lipsită de concursul d-lui inginer Octav Costacea era amenințată cu dezorganizarea.

Noua conducere a clubului a luat însă serioase măsuri pentru a preîntâmpina criza și se pare că au ajuns să asigure clubului o activitate intensă.

Secțiunea de rugby a trecut sub conducerea d-lui Ion Anastasiade, aceasta ca urmare a treceri jucătorilor dela A. S F. C., în corpore, în gruparea P. T. T. Cu acest nou transport clubul își are asigurate efectivele pentru categoriile inferioare, iar în ceace privește categoria de onoare se vorbește despre trecerea unor jucători dela R. C. 13.

Deasemenea clubul are angajate pentru toamna acestui an două partide internaționale la București cu grupările A. S. P. T. T. din Paris și Amatorii din Milano.

Suntem informați că conducerea clubului va edita în toamna acestui an, o revistă care va apărea săptămânal, și care se va ocupa exclusiv de rugby. Această revistă va fi editată de domnul avocat N. Constantinescu.

Natural lipsa d-lui inginer Costacea din conducerea grupărei va însemna un serios handicap, suntem însă siguri că noua conducere în frunte cu domnul Ruxandra, Anastasiade și ceilalți vor ști să readucă în rândurile rugbyului pe d. inginer Costacea, asigurând astfel clubului o ambianță strict necesară unei activități laborioase.

Dela Tennis Club Român

Tennis Club Român secția de rugby convoacă la antrenament pentru azi Miercuri, la orele 18, pe terenul A. N. E. F. toți jucătorii categoriei de onoare.

Deasemenea sunt convocați pentru aceiași oră și acelaș loc membrii comitetului având a se lua hotărâri importante în legătură cu bunul mers al secțiunei.

Antrenamentele vor continua în fiecare Miercuri și Vineri la orele 18 pe terenul A. N. E. F.

Dela P. T. T.

Asociația sportivă P. T. T. secțiunea de rugby, convoacă pe toți membrii ei la antreanment Joi 12 August orele 17, în vederea începerei sezonului oficial.

Sunt chemați insistent următorii jucători spre a depune echipamentul car eîl au asupra lor: Tudor Florian, Valter Mihail, Ștefănescu Dan și Niculescu Solidu, St. Tănăsescu Gh. Deasemenea sunt convocați nouii membr iai secției: Ionescu C-tin, Georgescu Al, Săvulescu Al., Frâncu Stelian, Cociu Mihail. Popovici Andrei, Bujeniță C-tin, Ștefănescu Aurel, Simionescu Niculae, Constantinescu Niculae, Sapirof Miron, Feldman Horațiu-Rață, Dumitrescu C-tin, Hathazi Iosif, Ionescu Gh., Antonescu Vasile, Cristescu Gh. Buchiu Florian, Sepa Dumitru, Buchiu Jean, Cristea Gh. Ignat C. cu echipamentul cel au asupra lor.

Gânduri depe culmi de munți

de Emil Iencek

E atât de albastru cerul și atât de verde decorul de brazi, încât ți se pare că trăești într'un cadru neverosimil și ireal.

Și liniștea asta care te'nconjoară e atât de completă încât ți-e teamă să deschizi gura ca să nu se sperie, să fugă.

Privești în sus, așa culcat pe spate cum ești, și nu vezi decât o mare albastră imortalizată unde va pe un perete sau o pânză de vre-un ilustru penel, care a trasat, pe valurile imperceptibile, cu sgârcenie câteva șuvițe, voalate de nouri.

Și minutele, infime fracțiuni din cronos, trec pe lângă tine, prin tine, mai departe...

*

Involuntar îți vine în gând că există oameni care pornesc în exod spre țări străine — (o fi ele frumoase, nu zici ba) necunoscându-și din a lor țară decât ruta până la graniță. Și pe asta o parcurg cu ifose de blazați, subestimându-și propriile lor bunuri.

Iți vine nu știi cum, când îi auzi intitulându-se «turiști».

*

Iți vorbesc «turiștii» aceștia cu atâta țâfnă și ambalare de lucruri văzute aiurea, firește frumoase și bine prezentate dar care rămân perplexi când le vorbești sau îi întrebi de sălbatica totuși atât de minunată vale a Jiului, de pitorescul văii Prahovei, de panorama ce ți-o oferă Branul, Omul, Piatra Craiului sau altele.

Nu e în toată această ignoranță ceva revoltător și în acelaș timp trist?

*

Pe zăpușeala asta și în nopțile acestea din basme arabe, există totuși oameni care se'nghesuie în jurul unei moriști care-i zice ruletă, convinși sau crezând că au făcut vilegiatură.

Mai interesanți decât aceștia sunt alții. Se îmbracă după ultimul jurnal de sport, cu haine confecționate din cele mai superioare stofe engleze, cu bocanci clasa întâi și se «fezandează» prin hallul hotelurilor sau pensiunilor de munte, pe peronul gărilor, prin localitatea în care au tras.

Se întorc apoi, după o lună, de poker și table, de chefuri și five-o'clock-uri, în Capitală cu hainele intacte, cu colții bocancilor tot noi; și, venind la slujbă, respiră cu o satisfacție supremă și plină de snobism: ce minunat am petrecut. Am fost «în» munți.

*

Se întâmplă să'ntâlnești în miez de zi, pe o potecă lăturalnică, pe un pisc arid, sau prin locuri pustii unul, doi sau trei inși. Cu capul descoperit, cu fața și brațele arse de soare, cu costumul învechit, îmbăcsit chiar, cu bocancii avariați și cu sănătatea în ochi și în plămâni.

Și cu un «film» intrat în ei prin retina ochilor, un «film» cu scene de un farmec de neuitat, închise în ei, cu sacrificiul unor eforturi lungi dar cu atât mai savurate.

Și acești oameni își spun simplu, fără emfază turiști sau și mai simplu drumeți.

Câtă diferență...

*

E atât de greu să înțelegi frumusețea sporturilor acestora de vară, anonime și practicate pentru altceva decât pentru reclamă și rețete încât mulți le numesc «aberații».

Localitățile noastre gem de vizitatori și drumeția totuși progresează încet. E aci o cauză provenită din snobism și dorință de afișaj.

Lucruri regretabile, foarte regretabile.

(Continuare în pagina IV)